

FEDERALE OVERHEIDSDIENST JUSTITIE

[C – 2024/008490]

12 AUGUSTUS 2024. — Koninklijk besluit tot bepaling van de voorwaarden verbonden aan de elektronische overhandiging van de verklaring van wettelijke samenwoning en de verklaring van beëindiging van wettelijke samenwoning en tot wijziging van het koninklijk besluit van 21 december 2022 tot bepaling van de voorwaarden verbonden aan elektronische aangiften inzake burgerlijke stand

VERSLAG AAN DE KONING

Sire,

Het koninklijk besluit dat wij de eer hebben Uwe Majesteit ter ondertekening voor te leggen, strekt ertoe overeenkomstig het bepaalde in artikel 1476, § 3, van het oud Burgerlijk Wetboek, ingevoegd bij de wet van 13 september 2023 houdende diverse bepalingen inzake modernisering van de burgerlijke stand, de voorwaarden te bepalen voor de elektronische overhandiging van een verklaring van wettelijke samenwoning en van een verklaring van beëindiging van wettelijke samenwoning.

Het koninklijk besluit valt binnen het kader van de lopende zaken aangezien het gaat om een zaak waarvoor geen nieuw initiatief van de Regering is vereist en die met het oog op de continuïteit van het gezag door de Uitvoerende Macht moet worden behandeld, omdat anders een voor de burgers nadelig vacuüm zou ontstaan, zoals bepaald in de omzendbrief Lopende zaken van 27 mei 2024, die door de Eerste Minister aan de Regeringsleden werd gericht.

De voorbereiding van de tekst werd aangevat lang vóór de kritieke periode. Het advies van de Raad van State werd ook gevraagd vóór de kritieke periode.

Het koninklijk besluit bepaalt dat de ambtenaar van de burgerlijke stand gebruikmaakt van een beveiligd informaticaplatform, zodat de burger de elektronische overhandiging van de verklaring van wettelijke samenwoning en van de verklaring van beëindiging van wettelijke samenwoning kan doen.

De burger identificeert zich op elektronische wijze aan de hand van de authenticatiedienst bedoeld in artikel 9 van de wet van 18 juli 2017 inzake elektronische identificatie. Dat houdt in dat de gebruikers zich moeten kunnen identificeren aan de hand van hun elektronische identiteits- of verblijfskaart.

In haar advies nr. 38/2024 van 26 april 2024, stelt de Gegevensbeschermingsautoriteit vast dat het voormelde artikel 9 van de wet van 18 juli 2017 geenszins voorwaarden oplist waaraan een elektronisch identificatiedienst zou moeten voldoen. De Gegevensbeschermingsautoriteit beveelt aan om de juistheid van deze verwijzing te controleren, en om bijkomend te verwijzen naar de concrete voorwaarden neergelegd in het koninklijk besluit van 22 oktober 2017 tot vaststelling van de voorwaarden, de procedure en de gevolgen van de erkenning van diensten voor elektronische identificatie voor overheidstoepassingen.

De authenticatiedienst bedoeld in artikel 9 van de wet van 18 juli 2017 is de zogenaamde FAS (federal authentication system). Het betreft de federale authenticatiedienst voor overheidstoepassingen binnen de Federale Overheidsdienst Beleid en Ondersteuning.

Deze authenticatiedienst voldoet aan de voorwaarden van het koninklijk besluit van 22 oktober 2017, zodat het niet vereist is nogmaals naar deze voorwaarden te verwijzen.

Om tegemoet te komen aan het advies van de Gegevensbeschermingsautoriteit werd in het koninklijk besluit dan ook bepaald dat de burger zich moet identificeren aan de hand van de authenticatiedienst bedoeld in artikel 9 van de wet van 18 juli 2017.

De loggegevens van de gebruikers worden 10 jaar bewaard naar analogie met de bewaartermijn voorgeschreven door artikel 16 van het koninklijk besluit van 22 oktober 2017 tot vaststelling van de voorwaarden, de procedure en de gevolgen van de erkenning van diensten voor elektronische identificatie voor overheidstoepassingen.

Elke gemeente is verantwoordelijk voor de ontwikkeling van een dergelijk platform. Elk platform wordt dus beheerd op gemeentelijk niveau. In dezelfde zin bepaalt elke gemeente of het al dan niet nodig is om een dergelijk platform te ontwikkelen en de burgers dus in staat te stellen om op elektronische wijze de verklaring van wettelijke samenwoning en de verklaring van beëindiging van wettelijke samenwoning te doen.

De overhandiging van de verklaring van wettelijke samenwoning kan op elektronische wijze gebeuren, onder de voorwaarden bepaald bij artikel 2.

Partijen moeten zich elektronisch identificeren aan de hand van hun elektronische identiteits- of verblijfskaart.

SERVICE PUBLIC FEDERAL JUSTICE

[C – 2024/008490]

12 AOUT 2024. — Arrêté royal déterminant les conditions liées à la remise de la déclaration de cohabitation légale et la déclaration de cessation de cohabitation légale par voie électronique et modifiant l'arrêté royal du 21 décembre 2022 visant à déterminer les conditions liées aux déclarations électroniques en matière d'état civil

RAPPORT AU ROI

Sire,

L'arrêté royal que nous avons l'honneur de soumettre à la signature de Votre Majesté a pour objectif, conformément au prescrit de l'article 1476, § 3, de l'ancien Code civil, inséré par la loi du 19 septembre 2023 portant des dispositions diverses en matière de modernisation de l'état civil, de déterminer les conditions pour la remise électronique d'une déclaration de cohabitation légale et d'une déclaration de cessation de cohabitation légale.

L'arrêté royal relève des affaires courantes car il s'agit d'une affaire qui n'exige aucune initiative nouvelle de la part du Gouvernement et pour laquelle la continuité du pouvoir impose l'intervention du Pouvoir exécutif sous peine de créer une carence préjudiciable aux citoyens, telles que définies par la circulaire relative aux Affaires courantes du 27 mai 2024, adressée par le Premier Ministre aux Membres du Gouvernement.

La préparation du texte a bien été entamée avant la période critique. L'avis du Conseil d'État a également été sollicité avant cette période critique.

L'arrêté royal prévoit que l'officier de l'état civil doit utiliser une plateforme informatique sécurisée afin de permettre aux citoyens de faire la remise électronique de la déclaration de cohabitation légale et de la déclaration de cessation de cohabitation.

Le citoyen s'identifie de manière électronique au moyen du service d'authentification visé à l'article 9 de la loi du 18 juillet 2017 relative à l'identification électronique. Cela suppose que les utilisateurs doivent pouvoir s'identifier au moyen de leur carte d'identité ou de séjour électronique.

Dans son avis n° 38/2024 du 26 avril 2024, l'Autorité de protection des données constate que l'article 9 précité de la loi du 18 juillet 2018 n'énumère aucunement les conditions auxquelles un service d'identification électronique devrait répondre. L'Autorité de protection des données a recommandé de vérifier l'exactitude de cette référence et d'également renvoyer aux conditions concrètes exposées dans l'arrêté royal du 22 octobre 2017 fixant les conditions, la procédure et les conséquences de l'agrément de services d'identification électronique pour applications publiques.

Le service d'authentification visé à l'article 9 de la loi du 18 juillet 2017 est le dénommé FAS (federal authentication system). Il s'agit du service fédéral d'authentification pour des applications publiques au sein du Service public fédéral Stratégie et Appui.

Ce service d'authentification respecte les conditions de l'arrêté royal du 22 octobre 2017, il n'est donc pas nécessaire de renvoyer à nouveau à ces conditions.

Afin de se conformer aux avis de l'Autorité de protection des données, l'arrêté royal prévoit que les citoyens doivent s'identifier au moyen du service d'authentification visé à l'article 9 de la loi du 18 juillet 2017.

Les données de log des utilisateurs seront conservées pendant 10 ans par analogie avec la durée de conservation prescrite par l'article 16 de l'arrêté royal du 22 octobre 2017 fixant les conditions, la procédure et les conséquences de l'agrément de services d'identification électronique pour applications publiques.

Chaque commune est responsable du développement d'une telle plateforme. Chaque plateforme est donc gérée à l'échelle communale. Dans le même sens, chaque commune détermine la nécessité ou non de développer une telle plateforme et de permettre donc aux citoyens de faire la déclaration de cohabitation légale et la déclaration de cessation de cohabitation de manière électronique.

La remise de la déclaration de cohabitation légale peut être faite de manière électronique aux conditions déterminées par l'article 2.

Les parties doivent pouvoir s'identifier au moyen de leur carte d'identité ou de séjour électroniques.

De gegevens van de partijen die zich in het Rijksregister bevinden worden automatisch ter beschikking gesteld van de ambtenaar van de burgerlijke stand door de identificatie van partijen. Het gaat dus niet om een manuele invoering van deze gegevens, waardoor typfouten of andere fouten vermeden kunnen worden.

De partijen ondertekenen de verklaring met een gekwalificeerde elektronische handtekening overeenkomstig artikel 9 van de wet van 18 juli 2017 inzake elektronische identificatie.

In sommige gevallen is het nodig om ook bepaalde documenten over te maken. Het platform moet het mogelijk maken om een elektronische versie van die documenten op een beveiligde manier over te maken. De documenten mogen niet per traditionele e-mail worden verzonden, aangezien dat onvoldoende veilig is. De originele documenten moeten vervolgens worden overgemaakt aan de bevoegde ambtenaar van de burgerlijke stand.

Artikel 3 heeft betrekking op de elektronische overhandiging van de verklaring van de beëindiging van de wettelijke samenwoning in onderlinge overeenstemming, of van de eenzijdige verklaring van de beëindiging van de wettelijke samenwoning.

De partij of partijen moeten zich ook hier elektronisch identificeren aan de hand van hun elektronische identiteits- of verblijfskaart en de gegevens die zich in het Rijksregister bevinden worden ook automatisch ter beschikking gesteld van de ambtenaar van de burgerlijke stand.

De partij of partijen ondertekenen de verklaring met een gekwalificeerde elektronische handtekening overeenkomstig artikel 9 van de wet van 18 juli 2017 inzake elektronische identificatie.

De tweede paragraaf behandelt het geval waarin de partij of partijen hun verklaring van beëindiging overhandigen via een bijzondere en authentieke volmacht.

In dat geval moet de aanvrager in het bezit van de bijzondere en authentieke volmacht zich aanmelden met zijn elektronische identiteits- of verblijfskaart. De aanvrager zendt via het beveiligd informaticaplatform het rijksregisternummer van de partij of partijen die de wettelijke samenwoning willen beëindigen of, wanneer ze niet zijn ingeschreven in het Rijksregister, de naam, voornaam, geboortedatum en geboorteplaats, aan de ambtenaar van de burgerlijke stand.

De aanvrager bezorgt de bijzondere en authentieke volmacht op elektronische wijze via het beveiligd informaticaplatform. Het originele document wordt vervolgens ook aan de ambtenaar van de burgerlijke stand overgemaakt.

Artikel 1476, § 2, vijfde lid, van het oud Burgerlijk Wetboek vereist dat de ambtenaar van de burgerlijke stand de eenzijdige verklaring van de beëindiging van de wettelijke samenwoning binnen acht dagen aan de andere partij betekend bij gerechtsdeurwaardersexploot en dat de kosten van de betekening en de kennisgeving vooraf worden betaald door hen die de verklaring afleggen.

In haar advies nr. 76.562/2 van 18 juni 2024 vraagt de Raad van State om te preciseren hoe de voorafgaande vereiste van betaling van de kosten van betekening en kennisgeving in geval van een eenzijdige verklaring van beëindiging van de wettelijke samenwoning kan worden vervuld in de context van de elektronische verklaring.

Om aan die vereiste te voldoen zal de ambtenaar van de burgerlijke stand bij elektronische ontvangst van de eenzijdige verklaring van beëindiging van de wettelijke samenwoning, de partij die de verklaring aflegt verzoeken de kosten van betekening en kennisgeving te voldoen en zal hij er zich van moeten vergewissen dat deze kosten betaald zijn vooraleer tot kennisgeving en betekening over te gaan.

Er wordt een ontvangstbewijs verstuurd naar de partijen die een elektronische overhandiging hebben gedaan, van zodra de ambtenaar van de burgerlijke stand beschikt over de verklaring en de originele documenten bedoeld in artikel 1476, § 1, lid 4, van het oud Burgerlijk Wetboek. Het betreft het ontvangstbewijs bedoeld in artikel in artikel 1476, § 1, eerste lid, en § 2, tweede lid, van het oud Burgerlijk Wetboek. Het gaat niet om een automatisch ontvangstbewijs verbonden aan de elektronische overhandiging van de verklaring van wettelijke samenwoning of de verklaring van beëindiging van de wettelijke samenwoning. Het ontvangstbewijs wordt op elektronische wijze ondertekend overeenkomstig artikel 9 van de wet van 18 juli 2017 inzake elektronische identificatie.

Het is mogelijk te bevestigen dat de gegevens op elektronische wijze zijn verstuurd, maar dit is een louter informatieve ontvangstbevestiging dat de overhandiging op technisch vlak is gelukt. Dergelijke bevestiging vervangt echter niet het ontvangstbewijs bedoeld in artikel in artikel 1476, § 1, eerste lid, en § 2, tweede lid, van het oud Burgerlijk Wetboek.

Artikel 5 bepaalt dat de ambtenaar van de burgerlijke stand kan vragen dat de partijen in persoon voor hem verschijnen. De ambtenaar van de burgerlijke stand vraagt dit wanneer hij zich onvoldoende geïnformeerd acht.

Les données des parties qui se trouvent dans le Registre national relatives au déclarant sont mises à la disposition de l'officier de l'état civil de manière automatique par l'identification des parties. Il ne s'agit donc pas d'une introduction manuelle ce qui permet d'éviter des fautes de frappe ou d'autres erreurs de manipulation.

Les parties signent la déclaration au moyen d'une signature électronique qualifiée conformément à l'article 9 de la loi du 18 juillet 2017 relative à l'identification électronique.

Dans certains cas, il est également nécessaire de transmettre certains documents. La plateforme doit pouvoir permettre de transmettre de manière sécurisée une version électronique de ces documents. Les documents ne peuvent être transmis par email traditionnel car ce système n'est pas suffisamment sécurisé. Les documents originaux doivent ensuite être soumis à l'officier de l'état civil compétent.

L'article 3 concerne la remise électronique de la déclaration de cessation de cohabitation légale par consentement mutuel, ou de la déclaration de cessation de cohabitation légale unilatérale.

Le partie ou les parties doivent également pouvoir s'identifier au moyen de leur carte d'identité ou de séjour électroniques et les données qui se trouvent dans le Registre national relatives au déclarant sont également mises à la disposition de l'officier de l'état civil.

La partie ou les parties signent la déclaration au moyen d'une signature électronique qualifiée conformément à l'article 9 de la loi du 18 juillet 2017 relative à l'identification électronique.

Le deuxième paragraphe traite du cas où la partie ou les parties remettent leur déclaration de cessation au moyen d'une procuration spéciale et authentique.

Dans ce cas, le demandeur en possession de la procuration spéciale et authentique doit s'inscrire avec sa carte d'identité ou de séjour électronique. Le demandeur transmet le numéro de registre national de la partie ou des parties qui veulent mettre fin à la cohabitation légale ou, s'ils ne sont pas inscrits au Registre national, le nom, le prénom, la date et lieu de naissance, à l'officier de l'état civil via la plateforme informatique sécurisée.

Le demandeur transmet la procuration spéciale et authentique par voie électronique via la plateforme informatique. Le document original est ensuite également transmis à l'officier de l'état civil compétent.

L'article 1476, § 2, alinéa 5, de l'ancien Code civil contraint, d'une part, l'officier de l'état civil à signifier la déclaration unilatérale de cessation de la cohabitation légale à l'autre partie dans les huit jours par exploit d'huissier de justice et, d'autre part, les déclarants à payer préalablement les frais de signification et de notification.

Dans son avis n° 76.562/2 du 18 juin 2024 le Conseil d'Etat demande de préciser comment cette exigence préalable de paiement des frais de signification et de notification en cas de déclaration unilatérale de cessation de la cohabitation légale peut être remplie en cas de déclaration électronique.

Pour satisfaire à cette exigence, dès réception électronique de la déclaration unilatérale de la cohabitation légale, l'officier de l'état civil demandera à l'auteur de la déclaration de payer les frais de signification et de notification et il devra s'assurer que ces frais ont été payés avant de procéder à la signification.

Un récépissé est envoyé aux parties qui ont fait une remise électronique dès que l'officier de l'état civil dispose de la déclaration et les documents originaux visés à l'article 1476, § 1er, alinéa 4, de l'ancien Code civil. Il s'agit du récépissé visé à l'article 1476, § 1er, alinéa 1er, et § 2, alinéa 2, de l'ancien Code civil. Il ne s'agit pas d'un accusé de réception automatique lié à la remise de la déclaration de cohabitation légale ou la déclaration de cessation de cohabitation légale par voie électronique. Le récépissé est signé de manière électronique conformément à l'article 9 de la loi du 18 juillet 2017 relative à l'identification électronique.

Il est possible de confirmer l'envoi des données de manière électronique, mais il s'agit d'un accusé de réception purement informatif indiquant que le dépôt a été techniquement fait. Une telle confirmation ne remplace en effet pas le récépissé visé à l'article 1476, § 1er, alinéa 1er, et § 2, alinéa 2, de l'ancien Code civil.

L'article 5 prévoit que l'officier de l'état civil peut demander à ce que les parties se présentent en personne devant lui. L'officier de l'état civil fait cette demande lorsqu'il s'estime insuffisamment informé.

De ambtenaar van de burgerlijke stand bepaalt de termijn waarbinnen de persoon voor hem moet verschijnen.

In haar advies nr. 76.562/2 van 18 juni 2024 merkt de Raad van State op dat niets werd bepaald over mogelijke consequenties ingeval op die oproeping niet wordt ingegaan en vraagt dit te verduidelijken.

De mogelijkheid voor de ambtenaar van de burgerlijke stand om partijen op te roepen om voor hem te verschijnen vloeit voort uit artikel 1476, § 1, vierde lid, oud Burgerlijk Wetboek dat bepaalt dat partijen ieder ander authentiek stuk of bewijs voorleggen dat, in voorkomend geval, wordt gevraagd tot staving dat is voldaan aan de wettelijke voorwaarden, voor zover deze niet beschikbaar zijn in een andere authentieke bron.

Aan het niet verschijnen van partijen, of aan het niet nakomen van de opgelegde termijn, zijn op zich geen gevolgen verbonden. Wel is het mogelijk dat door de niet-verschijning van partijen, de ambtenaar van de burgerlijke stand onvoldoende geïnformeerd blijft over het al dan niet voldoen van partijen aan de wettelijke voorwaarden voor het aangaan (of beëindigen) van een wettelijke samenwoning.

Artikel 6 ten slotte brengt de Nederlandse tekst van het artikel 5 van het koninklijk besluit van 21 december 2022 tot bepaling van de voorwaarden verbonden aan elektronische aangiften inzake burgerlijke stand in overeenstemming met de Franse tekst.

Hetzelfde artikel voert tevens een kleine aanpassing door om de tekst van het koninklijk besluit van 21 december 2022 in overeenstemming te brengen met de tekst van dit koninklijk besluit.

Ik heb de eer te zijn,

Sire,
van Uwe Majesteit,
de zeer eerbiedige
en zeer getrouwe dienaar,
De Minister van Justitie,
P. VAN TIGCHELT

Raad van State
afdeling Wetgeving

Advies 76.562/2 van 18 juni 2024 over een ontwerp van koninklijk besluit 'tot bepaling van de voorwaarden verbonden aan de elektronische overhandiging van de verklaring van wettelijke samenwoning en de verklaring van beëindiging van wettelijke samenwoning en tot wijziging van het koninklijk besluit van 21 december 2022 tot bepaling van de voorwaarden verbonden aan elektronische aangiften inzake burgerlijke stand'

Op 23 mei 2024 is de Raad van State, afdeling Wetgeving, door de Vice—eersteminister en Minister van Justitie en Noordzee verzocht binnen een termijn van dertig dagen een advies te verstrekken over een ontwerp van koninklijk besluit 'tot bepaling van de voorwaarden verbonden aan de elektronische overhandiging van de verklaring van wettelijke samenwoning en de verklaring van beëindiging van wettelijke samenwoning en tot wijziging van het koninklijk besluit van 21 december 2022 tot bepaling van de voorwaarden verbonden aan elektronische aangiften inzake burgerlijke stand'.

Het ontwerp is door de tweede kamer onderzocht op 12 juni 2024. De kamer was samengesteld uit Patrick Ronvaux, kamervoorzitter, Pierre—Olivier de Broux en Laurence Vancrayebeck, staatsraden, Sébastien Van Drooghenbroeck en Philippe De Bruycker, assessoren, en Esther Conti, toegevoegd griffier.

Het verslag is uitgebracht door Pauline Lagasse, auditeur.

De overeenstemming tussen de Franse en de Nederlandse tekst van het advies is nagezien onder toezicht van Pierre—Olivier de Broux.

Het advies, waarvan de tekst hierna volgt, is gegeven op 18 juni 2024.

*

Aangezien de adviesaanvraag is ingediend op basis van artikel 84, § 1, eerste lid, 2°, van de wetten 'op de Raad van State', gecoördineerd op 12 januari 1973, beperkt de afdeling Wetgeving overeenkomstig artikel 84, § 3, van de voornoemde gecoördineerde wetten haar onderzoek tot de rechtsgrond van het ontwerp, de bevoegdheid van de steller van de handeling en de te vervullen voorafgaande vormvereisten.

Wat die drie punten betreft, geeft het ontwerp aanleiding tot de volgende opmerkingen.

L'officier de l'état civil fixe le délai dans lequel la personne doit se présenter devant lui.

Dans son avis 76.562/2 du 18 juin 2024, le Conseil d'Etat a constaté que le texte n'envisageait pas les conséquences du non-respect de cette convocation et a demandé des éclaircissements à ce propos.

La possibilité pour l'officier de l'état civil de demander que les parties se présentent en personne devant lui découle de l'article 1476, § 1er, alinéa 4, de l'ancien Code civil, en vertu duquel les parties présentent toute autre pièce authentique ou preuve qui, le cas échéant, sont demandées afin de justifier qu'il est satisfait aux conditions légales pour autant que celles-ci ne sont pas disponibles dans une autre source authentique.

Le fait que les parties ne se présentent pas ou ne respectent pas le délai imposé n'a pas de conséquences en soi. Toutefois, la non-comparution des parties pourrait amener l'officier de l'état civil à s'estimer insuffisamment informé sur la satisfaction des conditions légales pour conclure (ou mettre fin à) une cohabitation légale.

Enfin, l'article 6 met en conformité le texte néerlandais de l'article 5 de l'arrêté royal du 21 décembre 2022 visant à déterminer les conditions liées aux déclarations électroniques en matière d'état civil avec le texte français.

Le même article apporte également une adaptation mineure pour aligner le texte de l'arrêté royal du 21 décembre 2022 au texte du présent arrêté royal.

J'ai l'honneur d'être,

Sire,
de Votre Majesté,
le très respectueux
et très fidèle serviteur,
Le Ministre de la Justice,
P. VAN TIGCHELT

Conseil d'État
section de législation

Avis 76.562/2 du 18 juin 2024 sur un projet d'arrêté royal 'visant à déterminer les conditions liées à la remise de la déclaration de cohabitation légale et de la déclaration de cessation de cohabitation légale par voie électronique et modifiant l'arrêté royal du 21 décembre 2022 visant à déterminer les conditions liées aux déclarations électroniques en matière d'état civil'

Le 23 mai 2024, le Conseil d'État, section de législation, a été invité par le Vice—Premier Ministre et Ministre de la Justice et de la Mer du Nord à communiquer un avis dans un délai de trente jours, sur un projet d'arrêté royal 'visant à déterminer les conditions liées à la remise de la déclaration de cohabitation légale et de la déclaration de cessation de cohabitation légale par voie électronique et modifiant l'arrêté royal du 21 décembre 2022 visant à déterminer les conditions liées aux déclarations électroniques en matière d'état civil'.

Le projet a été examiné par la deuxième chambre le 12 juin 2024. La chambre était composée de Patrick Ronvaux, président de chambre, Pierre—Olivier de Broux et Laurence Vancrayebeck, conseillers d'État, Sébastien Van Drooghenbroeck et Philippe De Bruycker, assesseurs, et Esther Conti, greffier assumé.

Le rapport a été présenté par Pauline Lagasse, auditrice.

La concordance entre la version française et la version néerlandaise a été vérifiée sous le contrôle de Pierre—Olivier de Broux.

L'avis, dont le texte suit, a été donné le 18 juin 2024.

*

Comme la demande d'avis est introduite sur la base de l'article 84, § 1er, alinéa 1er, 2°, des lois 'sur le Conseil d'État', coordonnées le 12 janvier 1973, la section de législation limite son examen au fondement juridique du projet, à la compétence de l'auteur de l'acte ainsi qu'à l'accomplissement des formalités préalables, conformément à l'article 84, § 3, des lois coordonnées précitées.

Sur ces trois points, le projet appelle les observations suivantes.

VOORAFGAANDE OPMERKING

Rekening houdend met het ogenblik waarop dit advies wordt gegeven, vestigt de afdeling Wetgeving de aandacht van de adviesaanvrager erop dat de ontbinding van de wetgevende kamers tot gevolg heeft dat de regering sedert die datum en totdat, na de verkiezing van de Kamer van volksvertegenwoordigers, een nieuwe regering is benoemd door de Koning, niet meer over de volheid van haar bevoegdheid beschikt. Dit advies wordt evenwel gegeven zonder dat wordt nagegaan of dit ontwerp in die beperkte bevoegdheid kan worden ingepast, aangezien de afdeling Wetgeving geen kennis heeft van het geheel van de feitelijke gegevens die de regering in aanmerking kan nemen als ze te oordelen heeft of het vaststellen of het wijzigen van verordeningen noodzakelijk is.

ONDERZOEK VAN HET ONTWERPArtikelen 2 en 3

In het ontwerp wordt niet gepreciseerd welke gegevens uit het Rijksregister moeten worden overgezonden aan de ambtenaar van de burgerlijke stand. Het spreekt vanzelf dat die gegevens moeten worden vastgelegd rekening houdend met – en binnen de grenzen van – de artikelen 1475, § 2, en 1476, § 1, tweede lid, en § 2, tweede lid, van het oud Burgerlijk Wetboek.

Artikel 3

Artikel 1476, § 2, vijfde lid, van het oud Burgerlijk Wetboek bepaalt onder meer dat, in het geval van een eenzijdige verklaring van beëindiging van de wettelijke samenwoning, “de kosten van de betekening en de kennisgeving vooraf worden betaald door hen die de verklaring afleggen”. Aangezien de voorliggende bepaling erin voorziet dat de eenzijdige verklaring van beëindiging van de wettelijke samenwoning elektronisch kan worden afgelegd, moet in het verslag aan de Koning op zijn minst worden gepreciseerd hoe dat voorafgaande vereiste kan worden vervuld in de context van die elektronische verklaring.

Artikel 5

Krachtens artikel 5 kan de ambtenaar van de burgerlijke stand vragen dat de partijen die hun verklaring van beëindiging elektronisch afleggen, voor hem verschijnen.

Als rechtsgrond van het ontwerp als geheel, en van artikel 5 in het bijzonder, wordt enkel artikel 1476, § 3, van het oud Burgerlijk Wetboek opgegeven. Die bepaling machtigt de Koning ertoe voor de betreffende handelingen “de voorwaarden [te] bepalen om de verklaring van wettelijke samenwoning en de verklaring van beëindiging van wettelijke samenwoning op elektronische wijze te overhandigen”.

In het verslag aan de Koning staat in dit verband enkel dat de ambtenaar van de burgerlijke stand het verzoek waarvan in artikel 5 sprake is, kan doen “wanneer hij zich onvoldoende geïnformeerd acht”. Er wordt voorts niets bepaald over mogelijke consequenties ingeval op die oproeping niet wordt ingegaan. Op een vraag daarover hebben de gemachtigden van de minister het volgende geantwoord:

“In artikel 5 van het koninklijk besluit is bepaald dat de ambtenaar van de burgerlijke stand kan vragen dat de partij(en) in persoon voor hem verschijnt/verschijnen. De ambtenaar van de burgerlijke stand kan dit vragen wanneer hij zich onvoldoende geïnformeerd acht.

Deze mogelijkheid vloeit voort uit artikel 1476, § 1, oud Burgerlijk Wetboek dat bepaalt dat partijen ieder ander authentiek stuk of bewijs voorleggen dat, in voorkomend geval, wordt gevraagd tot staving dat is voldaan aan de wettelijke voorwaarden, voor zover deze niet beschikbaar zijn in een andere authentieke bron.

Aan het niet verschijnen van partijen, of aan het niet nakomen van de opgelegde termijn, zijn op zich geen gevolgen verbonden. Wel is het mogelijk dat door de niet-verschijning van partijen, de ambtenaar van de burgerlijke stand onvoldoende geïnformeerd blijft over het al dan niet voldoen van partijen aan de wettelijke voorwaarden voor het aangaan (of beëindigen) van een wettelijke samenwoning.”

Die uitleg zou ter verduidelijking in het verslag aan de Koning moeten worden opgenomen.(1)

De griffier,
Esther CONTI

De voorzitter,
Patrick RONVAUX

Nota

(1) Zie over hetzelfde onderwerp advies 72.226/2 van 17 oktober 2022 over een ontwerp dat heeft geleid tot het koninklijk besluit van 21 december 2022 tot bepaling van de voorwaarden verbonden aan elektronische aangiften inzake burgerlijke stand’.

OBSERVATION PREALABLE

Compte tenu du moment où le présent avis est donné, la section de législation attire l’attention du demandeur d’avis sur le fait que la dissolution des Chambres législatives emporte que, depuis cette date et jusqu’à ce que, à la suite de l’élection des membres de la Chambre des représentants, le Roi nomme un nouveau Gouvernement, le Gouvernement ne dispose plus de la plénitude de ses compétences. Le présent avis est toutefois donné sans qu’il soit examiné si le projet relève bien des compétences ainsi limitées, la section de législation n’ayant pas connaissance de l’ensemble des éléments de fait que le Gouvernement peut prendre en considération lorsqu’il doit apprécier la nécessité d’arrêter ou de modifier des dispositions réglementaires.

EXAMEN DU PROJETArticles 2 et 3

Le projet ne précise pas les données issues du Registre national qui seront transmises à l’officier de l’état civil. Il va de soi que ces données seront déterminées au regard et dans les limites des articles 1475, § 2, et 1476, § 1er, alinéa 2, et § 2, alinéa 2, de l’ancien Code civil.

Article 3

L’article 1476, § 2, alinéa 5, de l’ancien Code civil prévoit notamment, en cas de déclaration de cessation de cohabitation légale unilatérale, que « les frais de la signification et de la notification doivent être payés préalablement par ceux qui font la déclaration ». Dès lors que la disposition examinée organise la déclaration de cessation de cohabitation légale unilatérale par voie électronique, le rapport au Roi devrait à tout le moins préciser la manière dont cette déclaration électronique s’articulera avec cette exigence préalable.

Article 5

L’article 5 permet à l’officier de l’état civil de demander aux personnes recourant à la déclaration/cessation électronique de se présenter devant lui.

Le fondement légal invoqué pour le projet dans son ensemble, et notamment pour son article 5, réside exclusivement dans l’article 1476, § 3, de l’ancien Code civil. Cette disposition habilite le Roi, pour les actes concernés, à « déterminer les conditions liées à la remise de la déclaration de cohabitation légale et la déclaration de cessation de cohabitation légale par voie électronique ».

Le rapport au Roi se borne à indiquer que la demande de l’officier de l’état civil dont il est question à l’article 5 peut être formulée « lorsque [l’officier de l’état civil] s’estime insuffisamment informé ». Rien n’est précisé quant aux conséquences qui s’attacheraient au non-respect de cette convocation. Interrogés à ce sujet, les délégués du Ministre précisent ce qui suit :

« In artikel 5 van het koninklijk besluit is bepaald dat de ambtenaar van de burgerlijke stand kan vragen dat de partij(en) in persoon voor hem verschijnt/verschijnen. De ambtenaar van de burgerlijke stand kan dit vragen wanneer hij zich onvoldoende geïnformeerd acht.

Deze mogelijkheid vloeit voort uit artikel 1476, § 1, oud Burgerlijk Wetboek dat bepaalt dat partijen ieder ander authentiek stuk of bewijs voorleggen dat, in voorkomend geval, wordt gevraagd tot staving dat is voldaan aan de wettelijke voorwaarden, voor zover deze niet beschikbaar zijn in een andere authentieke bron.

Aan het niet-verschijnen van partijen, of aan het niet-nakomen van de opgelegde termijn, zijn op zich geen gevolgen verbonden. Wel is het mogelijk dat door de niet-verschijning van partijen, de ambtenaar van de burgerlijke stand onvoldoende geïnformeerd blijft over het al dan niet voldoen van partijen aan de wettelijke voorwaarden voor het aangaan (of beëindigen) van een wettelijke samenwoning ».

Le rapport au Roi sera précisé afin de reprendre ces explications(1).

Le greffier,
Esther CONTI

Le président,
Patrick RONVAUX

Note

(1) Concernant le même sujet, voir l’avis 72.226/2 donné le 17 octobre 2022 sur un projet devenu l’arrêté royal du 21 décembre 2022 ‘visant à déterminer les conditions liées aux déclarations électroniques en matière d’état civil’.

12 AUGUSTUS 2024. — Koninklijk besluit tot bepaling van de voorwaarden verbonden aan de elektronische overhandiging van de verklaring van wettelijke samenwoning en de verklaring van beëindiging van wettelijke samenwoning en tot wijziging van het koninklijk besluit van 21 december 2022 tot bepaling van de voorwaarden verbonden aan elektronische aangiften inzake burgerlijke stand

FILIP, Koning der Belgen,
Aan allen die nu zijn en hierna wezen zullen, Onze Groet.

Gelet op artikel 1476, § 3, van het oud Burgerlijk Wetboek, ingevoegd bij de wet van 13 september 2023;

Gelet op het advies van de inspecteur van Financiën, gegeven op 3 mei 2024;

Gelet op de akkoordbevinding van de Staatssecretaris voor Begroting, gegeven op 22 mei 2024;

Gelet op advies nr. 38/2024 van de Gegevensbeschermingsautoriteit, gegeven op 26 april 2024;

Gelet op advies nr. 76.562/2 van de Raad van State, gegeven op 18 juni 2024, met toepassing van artikel 84, § 1, eerste lid, 2°, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Op de voordracht van de Minister van Justitie,

Hebben Wij besloten en besluiten Wij :
HOOFDSTUK 1. — *Informaticaplatform*

Artikel 1. Indien de gemeentelijke overheid de burger wil toelaten de verklaring van wettelijke samenwoning en de verklaring van beëindiging van wettelijke samenwoning elektronisch te overhandigen, moet zij hiervoor gebruik maken van een beveiligd informaticaplatform.

Dit beveiligd informaticaplatform moet een systeem voor elektronische identificatie gebruiken dat voldoet aan de voorwaarden omschreven bij artikel 9 van de wet van 18 juli 2017 inzake elektronische identificatie.

HOOFDSTUK 2. — *Voorwaarden voor de elektronische overhandiging van de verklaring van wettelijke samenwoning en van de verklaring van beëindiging van de wettelijke samenwoning*

Art. 2. De overhandiging van de verklaring van wettelijke samenwoning, bedoeld in artikel 1476, § 1, eerste lid, van het oud Burgerlijk Wetboek, kan gedaan worden op elektronische wijze, mits de partijen die een wettelijke samenwoning willen aangaan zich op elektronische wijze identificeren aan de hand van de authenticatiedienst bedoeld in artikel 9 van de wet van 18 juli 2017 inzake elektronische identificatie. De gegevens van de partijen uit het Rijksregister worden overgemaakt aan de ambtenaar van de burgerlijke stand.

De partijen ondertekenen de verklaring met een gekwalificeerde elektronische handtekening overeenkomstig artikel 9 van de wet van 18 juli 2017 inzake elektronische identificatie.

De documenten bedoeld in artikel 1476, § 1, vierde lid, van het oud Burgerlijk Wetboek kunnen op elektronische wijze worden voorgelegd. De originele documenten worden vervolgens overgemaakt aan de bevoegde ambtenaar van de burgerlijke stand.

Art. 3. § 1. De overhandiging van de verklaring van de beëindiging van de wettelijke samenwoning in onderlinge overeenstemming, of van de eenzijdige verklaring van de beëindiging van de wettelijke samenwoning, bedoeld in artikel 1476, § 2, derde en vierde lid, van het oud Burgerlijk Wetboek, kan gedaan worden op elektronische wijze, mits de partij of partijen zich op elektronische wijze identificeren aan de hand van de authenticatiedienst bedoeld in artikel 9 van de wet van 18 juli 2017 inzake elektronische identificatie. De gegevens van de partij(en) uit het Rijksregister worden overgemaakt aan de ambtenaar van de burgerlijke stand.

De partij of partijen ondertekenen de verklaring met een gekwalificeerde elektronische handtekening overeenkomstig artikel 9 van de wet van 18 juli 2017 inzake elektronische identificatie.

§ 2. De aanvrager in het bezit van een bijzondere en authentieke volmacht identificeert zich op elektronische wijze aan de hand van de authenticatiedienst bedoeld in artikel 9 van de wet van 18 juli 2017 inzake elektronische identificatie en zendt via het beveiligd informaticaplatform het rijksregisternummer van de partij of partijen die de wettelijke samenwoning willen beëindigen of, wanneer ze niet zijn ingeschreven in het Rijksregister, de naam, voornaam, geboortedatum en geboorteplaats, aan de ambtenaar van de burgerlijke stand.

12 AOUT 2024. — Arrêté royal déterminant les conditions liées à la remise de la déclaration de cohabitation légale et de la déclaration de cessation de cohabitation légale par voie électronique et modifiant l'arrêté royal du 21 décembre 2022 visant à déterminer les conditions liées aux déclarations électroniques en matière d'état civil

PHILIPPE, Roi des Belges,
A tous, présents et à venir, Salut.

Vu l'article 1476, § 3, de l'ancien Code civil, inséré par la loi du 13 septembre 2023 ;

Vu l'avis de l'Inspecteur des Finances, donné le 3 mai 2024 ;

Vu l'accord du Secrétaire d'État au Budget, donné le 22 mai 2024 ;

Vu l'avis n° 38/2024 de l'Autorité de protection des données, donné le 26 avril 2024 ;

Vu l'avis n° 76.562/2 du Conseil d'État, donné le 18 juin 2024, en application de l'article 84, § 1er, alinéa 1er, 2°, des lois sur le Conseil d'État, coordonnées le 12 janvier 1973 ;

Sur la proposition du Ministre de la Justice,

Nous avons arrêté et arrêtons :
CHAPITRE 1er. — *Plateforme informatique*

Article 1er. Si l'autorité communale veut permettre au citoyen de remettre la déclaration de cohabitation légale et la déclaration de cessation de cohabitation légale par voie électronique, elle doit faire usage d'une plateforme informatique sécurisée.

Cette plateforme informatique sécurisée doit utiliser un système d'identification électronique qui remplit les conditions définies par l'article 9 de la loi du 18 juillet 2017 relative à l'identification électronique.

CHAPITRE 2. — *Conditions relatives à la remise de la déclaration de cohabitation légale et de la déclaration de cessation de cohabitation légale par voie électronique*

Art. 2. La remise de la déclaration de cohabitation légale visée à l'article 1476, § 1er, alinéa 1er, de l'ancien Code civil peut être faite de manière électronique à condition que les parties qui veulent souscrire à une cohabitation légale s'identifient de manière électronique au moyen du service d'authentification visé à l'article 9 de la loi du 18 juillet 2017 relative à l'identification électronique. Les données des parties issues du Registre national sont transmises à l'officier de l'état civil.

Les parties signent la déclaration au moyen d'une signature électronique qualifiée conformément à l'article 9 de la loi du 18 juillet 2017 relative à l'identification électronique.

Les documents visés à l'article 1476, § 1er, alinéa 4, de l'ancien Code Civil peuvent être soumis de manière électronique. Les documents originaux sont ensuite transmis à l'officier de l'état civil compétent.

Art. 3. § 1er. La remise de la déclaration de cessation de cohabitation légale par consentement mutuel ou de la déclaration de cessation de cohabitation légale unilatérale visée à l'article 1476, § 2, alinéas 3 et 4, de l'ancien Code civil peut être faite de manière électronique à condition que la partie ou les parties s'identifient de manière électronique au moyen du service d'authentification visé à l'article 9 de la loi du 18 juillet 2017 relative à l'identification électronique. Les données de la partie ou des parties issues du Registre national sont transmises à l'officier de l'état civil.

La partie ou les parties signent la déclaration au moyen d'une signature électronique qualifiée conformément à l'article 9 de la loi du 18 juillet 2017 relative à l'identification électronique.

§ 2. Le demandeur en possession d'une procuration spéciale et authentique s'identifie de manière électronique au moyen du service d'authentification visé à l'article 9 de la loi du 18 juillet 2017 relative à l'identification électronique et transmet à l'officier de l'état civil, via la plateforme informatique, le numéro du registre national de la partie ou des parties qui veulent mettre fin à la cohabitation légale, ou lorsqu'ils ne sont pas inscrits dans le Registre national, le nom, le prénom, la date de naissance et le lieu de naissance.

De aanvrager bezorgt de bijzondere en authentieke volmacht op elektronische wijze via het beveiligd informaticaplatform aan de ambtenaar van de burgerlijke stand. Het originele document wordt vervolgens overgemaakt aan de bevoegde ambtenaar van de burgerlijke stand.

HOOFDSTUK 3. — *Ontvangstbewijs*

Art. 4. De partij of partijen die een elektronische overhandiging hebben gedaan als bedoeld in de artikelen 2 en 3, ontvangen het ontvangstbewijs bedoeld in artikel 1476, § 1, eerste lid, en § 2, tweede lid, van het oud Burgerlijk Wetboek, elektronisch ondertekend overeenkomstig artikel 9 van de wet van 18 juli 2017 inzake elektronische identificatie, van zodra de ambtenaar van de burgerlijke stand beschikt over de verklaring en de originele documenten bedoeld in artikel 1476, § 1, lid 4, van het oud Burgerlijk Wetboek.

HOOFDSTUK 4. — *Verschijsing van personen*

Art. 5. De ambtenaar van de burgerlijke stand voor wie de stappen zijn aangevat voor de elektronische overhandiging van de verklaring van wettelijke samenwoning of van de verklaring van beëindiging van wettelijke samenwoning bedoeld in artikel 1476, § 3, van het oud Burgerlijk Wetboek, kan vragen dat de partijen voor hem verschijnen binnen een termijn die hij vaststelt.

HOOFDSTUK 5. — *Wijziging van het koninklijk besluit van 21 december 2022 tot bepaling van de voorwaarden verbonden aan elektronische aangiften inzake burgerlijke stand*

Art. 6. In artikel 5 van het koninklijk besluit van 21 december 2022 tot bepaling van de voorwaarden verbonden aan elektronische aangiften inzake burgerlijke stand worden de woorden “vanwege de ambtenaar van de burgerlijke stand indien laatstgenoemde haar op elektronische wijze heeft ondertekend overeenkomstig artikel 9 van de wet van 18 juli 2017 inzake elektronische identificatie” vervangen door de woorden “, elektronisch ondertekend overeenkomstig artikel 9 van de wet van 18 juli 2017 inzake elektronische identificatie, van zodra de ambtenaar van de burgerlijke stand beschikt over de documenten bedoeld in de artikelen 164/2, § 2, § 3, § 6 en § 7 en 327/2, § 2, § 3, § 6 en § 7, van het oud Burgerlijk Wetboek”.

HOOFDSTUK 6. — *Slotbepaling*

Art. 7. De Minister van Justitie is belast met de uitvoering van dit besluit.

Gegeven te l’Ile d’Yeu, 12 augustus 2024.

FILIP

Van Koningswege :
De Minister van Justitie,
P. VAN TIGCHELT

Le demandeur transmet la procuration spéciale et authentique par voie électronique via la plateforme informatique à l’officier de l’état civil. Le document original est ensuite transmis à l’officier de l’état civil compétent.

CHAPITRE 3. — *Récépissé*

Art. 4. La partie ou les parties ayant fait une remise électronique visée aux articles 2 et 3, reçoivent le récépissé visé à l’article 1476, § 1er, alinéa 1er, et § 2, alinéa 2, de l’ancien Code civil, signé de manière électronique conformément à l’article 9 de la loi du 18 juillet 2017 relative à l’identification électronique, lorsque l’officier de l’état civil dispose de la déclaration et des documents originaux visés à l’article 1476, § 1er, alinéa 4, de l’ancien Code Civil.

CHAPITRE 4. — *Comparution des personnes*

Art. 5. L’officier de l’état civil devant lequel les démarches relatives à la remise électronique de la déclaration de cohabitation légale ou de la déclaration de cessation de cohabitation légale visée à l’article 1476, § 3, de l’ancien Code civil sont entamées, peut demander à ce que les personnes se présentent devant lui dans un délai qu’il fixe.

CHAPITRE 5. — *Modification de l’arrêté royal du 21 décembre 2022 visant à déterminer les conditions liées aux déclarations électroniques en matière d’état civil*

Art. 6. Dans l’article 5 de l’arrêté royal du 21 décembre 2022 visant à déterminer les conditions liées aux déclarations électroniques en matière d’état civil, les mots « de la part de l’officier de l’état civil lorsqu’il » sont remplacés par les mots « lorsque l’officier de l’état civil ».

CHAPITRE 6. — *Disposition finale*

Art. 7. Le Ministre de la Justice est chargé de l’exécution du présent arrêté.

Donné à l’Ile d’Yeu, le 12 août 2024.

PHILIPPE

Par le Roi :
Le Ministre de la Justice,
P. VAN TIGCHELT

GEMEENSCHAPS- EN GEWESTREGERINGEN GOUVERNEMENTS DE COMMUNAUTE ET DE REGION GEMEINSCHAFTS- UND REGIONALREGIERUNGEN

VLAAMSE GEMEENSCHAP — COMMUNAUTE FLAMANDE

VLAAMSE OVERHEID

[C – 2024/008466]

21 JUNI 2024. — Besluit van de Vlaamse Regering tot delegatie van de beslissingsbevoegdheid over de verkoop van het Research Park Zellik

Rechtsgronden

Dit besluit is gebaseerd op:

- de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen, artikel 20, gewijzigd bij de bijzondere wet van 16 juli 1993;
- het decreet van 30 november 2018 betreffende het vervreemden van onroerende domeingoederen en het vestigen en vervreemden van zakelijke rechten door de Vlaamse Gemeenschap en het Vlaamse Gewest, artikel 2;
- het decreet van 21 december 2001 houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 2002, artikel 41bis, ingevoegd bij het decreet van 19 december 2008 en gewijzigd bij het decreet van 19 juni 2020.